

Man har derfor ment, at Sagen burde paa-
kjendes af den overordnede Ret. Jeg skal
ikke her komme ind paa, hvilken Betydning
man kan tillægge disse Præmisser, men kun
bemærke, at Forholdet kan stille sig saaledes,
at den, der har været fængslet, kunde have
et naturligt Ønske om at se en anden Dom-
mer paa Dommersædet, naar Erstatnings-
spørgsmaalet forelaa. Smidlertid har den
ærede Forslagsstiller ikke ligefrem accepteret
Ændringen, saaledes som den var foreslaaet
af Udvalget i det andet Thing, men idet han
har fastholdt Regelen om, at Sagen skal
paakjendes af den Ret, der som første In-
stants har havt den kriminelle Sag til Be-
handling, har han indskudt en Bestemmelse
om, at det dog skal staa den paagjældende
Arresterede frit for, om han skulde ønske det,
at indbringe Sagen for den overordnede
Ret. Det forekommer mig at være en For-
bedring af Lovforslaget. Jeg kan heller ikke
Udret end ønske det for rimeligt, at man
i det andet Thing vil finde dette fyldestgør-
rende. Naar den, der har været arresteret,
har Valget, vil det jo staa til ham, naar
han ikke har rigtig Tillid til vedkommende
Dommers Samvittighedsfuldhed, at faae Sa-
gen bragt ind for den overordnede Ret, og
dermed er alt det Hensyn taget til ham, som
han kan forlange. Men paa den anden Side
vil det være en Fordel, om man saavidt mul-
lig kan faae disse Sager behandlede for den
underordnede Ret, idet det vil medføre en
hel Del mindre Uleilighed og Besvær. Jeg
skal saaledes anbefale Thinget at slutte sig
til Lovforslaget, som det foreligger, altsaa
med de to nævnte Ændringer i hvad der
blev vedtaget i forrige Samling, og jeg skal
tillade mig at tilraade, at man gjør Lovfor-
slaget til Gjenstand for en hurtig Behand-
ling, altsaa ikke lader det gaa i Udvalg, men
hurtig oversender det til det andet Thing.
Der vil vel faa de samme Ændringer komme
frem som i forrige Samling, og man vil
derefter mulig kunne gjøre Regning paa hur-
tig at se Lovforslaget vende tilbage hertil
i den Skikkelse, hvori Folkethinget vil skænke
det sin Billigelse, og derved vil man mulig
naae i indværende Samling at faae denne
Sag bragt til Ende.

Sagt: Det var ikke uden Betænkelig-
hed, at jeg i forrige Samling sluttede mig
til det Lovforslag om samme Emne, som
dengang var forelagt, thi dels kunde jeg
ikke skjønne, at der i og for sig var nogen
Træng tilstede til Loven, og dels frygtede
jeg for, at de Ulemper, den vilde medføre,
mulig kunde blive større end de Goder, der
kunde opnaas ved den. Det kunde jo saa-

ledes ventes, at der vilde opstaa en stor
Mængde temere Erstatningsspørgsmaal,
navnlig naar det skulde være, som det er
foreslaaet, at der ikke skulde erlægges Geby-
rer for disse Sager, idet Enhver, der var
bleven frifundet under en kriminel Sag,
under hvilken han havde været arresteret,
og Enhver, som havde været arresteret
som mistænkt, men senere var bleven løs-
ladt igjen uden Sags Anlæg, vilde kunne
anlægge Sag, og jeg ansaa det ikke for hel-
digt, at man fik mange af den Slags Sogs-
maal. Det kunde nemlig tænkes, at man
vilde hæmme de kriminelle Underjøgelse,
idet mange Forhørsdommere dog vilde tage
noget mere i Betænkning at affige et Arrest-
dekret, selv om der maatte være gyldig
Grund til at mistænke en Person, naar der
ikke var fuldstændigt Bevis imod ham, og det
kunde ogsaa tænkes, at en saadan Lov kunde
misbruges, idet der næsten derved vilde ud-
sættes en Præmie for at nægte den Skyld,
den Paagjældende var mistænkt for. Frem-
deles vilde Lovforslaget paaføre saavel Amts-
som Kjøbstadkommunerne temmelig betyde-
lige Udgifter. Følge Lovforslaget kunne i
alt Fald Overøvrighederne, naar der an-
lægges sige Erstatningsspørgsmaal, bestikke
en Sagfører til at varetage det Offentliges
Interesser, og det vil selvfølgelig næsten
altid finde Sted. Disse Sagførere skulle
naturligvis have et Salær, som det Offent-
lige i Reglen vil komme til at udrede, thi
selv om Vedkommende skulde blive idømt
Sagsomkostninger, vil han i Reglen være
saaledes stillet, at han ikke kan udrede dem,
og da maa det Offentlige udrede dem. Selv
om man blot vil antage, at der bliver 15
à 16 saadanne Sager aarlig i hvert Amt,
vil det blive et ikke ganske ubetydeligt Be-
løb, Amtskommunen vil komme til at udrede,
og da disse Kommuner i Forveien jo ere
temmelig stærkt bebyrdede, kunde der dog
maaflig være Anledning til at tage i Be-
tænkning at paalægge dem hyderligere Byr-
der. Da Lovforslaget imidlertid hvilede paa
en human Tanke, og da den ærede For-
slagsstiller med stor Beredvillighed gik ind
paa forskjellige Ændringer deri, hvorved
nogle af mine væsentlige Ankeposter faldt
bort, mente jeg at kunne slutte mig til Lov-
forslaget, og det kan jeg ogsaa endnu.
Men i Modsetning til den sidste ærede
Taler skal jeg dog tillade mig at
bemærke, at jeg ikke synes, at de to Æn-
dringer, der ere foreslaaede i Lovforslaget,
som det sidst blev vedtaget her i Thinget
ved tredie Behandling, ere ganske heldige.
Den første Ændring gaar jo ud paa, at i
visse Tilfælde, hvor den Paagjældende selv